Dünyada şərin erməni vandallığı, erməni vəhşiliyi, erməni xəstəliyi, erməni xisləti deyilən murdar bir sifəti də varmış. Amma özgəyə quyu qazan özü düşər - deyib atalar. Necə ki, mənfur erməni faşizminin törətdiyi qanlı, ədalətsiz müharibə haqqa, ədalətə güvənən xalqımızın, dövlətimizin möhtəşəm qələbəsi ilə başa çatdı. Zəfər yolunda qazandığımız bu tarixi qələbə "dənizdən dənizə böyük Ermənistan" yaratmaq xülyasına düşən erməni vəhşiliyinin və onlara havadarlıq ("yiyəlik" daha yaxşı səslənir) edənlərin riyakar arzuları ürəklərində qaldı. Onların mənfur, hiyləgər niyyətləri öz başlarında çatladı.

Ali Baş Komandanımızın hünərindən, xalqımızın dəstəyindən güc alan rəşadətli ordumuz 44 gündə 30 illik işğala, əslində 30 il yox, bütövlükdə azı 200 illik erməni vandallığına son

Şəhidlik zirvəsinin fatehləri və yaxud ölümə... həyat bəxş edənlər

qoydu. Vətən müharibəsi dediyimiz 2-ci Qarabağ savaşında 2907 döyüşçümüz şəhid oldu. Onlardan 39-u Kürdəmir rayonunun yetirməsidir. Vətən uğrunda canlarını fəda etmiş həmin igidlərdən bir neçəsi haqqında söhbət açmaq istəyirəm.

Zaur Kərimov 1996-cı ildə Kürdəmir rayonunun Atakişili kəndində dünyaya gəlib. 2014-cü ildə hərbi xidmətə çağırılmışdı. Sərhəd qoşunlarında xidmət edirdi. Zaur həyatını hərb sahəsinə bağlamışdı. Ordumuz 2020-ci il sentyabrın 27-də düşmənə qarşı əks hücuma keçəndə Zaur snayperçi kimi döyüşlərə atılmışdı.O, hər dəfə sərrast atəşlə düşməni məhv edirdi. Zaur təlimlər zamanı da öz məharəti ilə seçilmişdi. O, həm də peşəkar idmançı idi.

Zaur döyüş yoldaşları ilə birlikdə Füzulinin, Xocavəndin, Cəbrayılın, Qubadlının , Laçının, Şuşanın azad olunmasında fəal iştirak edib. Onun son döyüşü Çanaxçı kəndində olmuşdu. Bu kənddə gedən döyüşlərdə düşmən Zaurgilin mövqeyinə qəflətən hücum etdi. Gərgin atışma başlandı. Snayperçı Zaur özünün sərrast atəşləri ilə neçə-neçə düşməni məhv etdi. Lakin qaynar döyüş meydanında olan Zaur burada şəhid oldu.

Zaur Kərimov ölümündən sonra Respublika Prezidentinin sərəncamı ilə müxtəlif döyüş bölgələrindəki fədakarlıqlarına görə müvafiq olaraq 7 medalla təltif olunmuşdur.

Rayonun Sorsor kəndindən olan Şiralı Səlimovun da adı mərd igidlərimizin sırasında çəkilir. Ötən il sentyabrın 27-də döyüşlərə atılanda onun 20 yaşı vardı. O, cəbhənin ən qaynar nöqtələrində olmuşdu.

Füzuli və Cəbrayıl rayonlarının, Hadrut qəsəbəsinin və bir çox kəndlərin düşmənlərdən azad edilməsində fədakarlıq göstərmişdir. Şiralı Şuşa uğrunda gedən ağır döyüşlərdə həlak oldu.

Şəhid Şiralı Səlimov ölümündən sonra "Vətən uğrunda" , "Cəsur döyüşçü" medalı ilə, həmçinin Şuşanın, Füzulinin və Xocavəndin azad olunmasına görə medallarla təltif olunub.

Öz hünəri ilə şəhidlik zirvəsinə ucalmış vətən oğullarından biri də Fərrux Hüseynovdur. O, 1995-ci ildə Şilyan kəndində doğulub. Fərrux Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbi bitirmişdi. Tank bölüyünün komandiri kimi xidmətə başlamışdı. Sentyabrın 27-də, Vətən müharibəsi başlayanda Fərrux komandiri olduğu tankçı bölüyü ilə cəsur döyüşçülərimizin sırasına qoşuldu və çox gərgin döyüşlərin iştirakçısı oldu. O, iki dəfə yaralanmışdı. Həkimlərin kəskin etirazına baxmayaraq təkrar döyüşə atılmışdı. Cəsur komandir öz həyatını dəfələrlə təhlükəyə ataraq öhdəsində olan döyüş texnikasını xüsusi məharətlə idarə edirdi. Döyüş yoldaşları deyir ki, Fərrux çox cəsur və qorxmaz idi.

... Fərruxun rəhbərlik etdiyi tank bölüyü Cəbrayıla daxil olan kimi düşmən onları minomyot atəşinə tutdu. Yaxında təkcə Fərruxun tankı görünürdü. Minomyot atəşindən qorunmaq üçün əsgərlər tez tankın yanına qaçıb yerə uzandılar. Ayaq üstdə qalan tək Fərrux idi. O, çox ötkəm, qorxmaz və qətiyyətli görünürdü. Əsgərlər onu belə vüqarlı görüb ürəkləndilər, ruhlandılar.

Fərrux döyüşlərdə 2 dəfə yaralanıb kantuziya almışdı. Dayandığı yerdə huşunu itirib yıxılırdı.

Buna baxmayaraq yenə döyüşdən qalmırdı, daim irəli gedirdi. Hətta döyüş yoldaşları Fərruxdan xahiş edirdilər ki, bölüyün döyüş əməliyyatlarını rabitə vasitəsilə idarə etsin, özünü çox da təhlükəyə atmasın. O isə deyirdi: Yox, ölsəm də, qalsam da sizinlə birlikdə olmalıyam.

Xocavənd Fərruxun son döyüş yeri oldu. O, 44 gün davam edən müharibənin bitdiyi gün - noyabrın 9-da düşmənin atdığı top mərmisindən həlak oldu.

Tank bölüyü komandiri baş leytenant Fərrux Hüseynov ölümündən sonra "Vətən uğrunda" , Xocavəndin, Zəngilanın, Cəbrayılın azad olunmasına görə medalları ilə təftif olunmuşdur.

Öz şücaəti ilə adını ölməz igidlər sırasına yazan Pəhli Qəribov 1993-cü ildə Xirdapay kəndində doğulmuşdu. Vətənin çağırışına ürəklə qoşulan Pəhli döyüş cəbhəsinə könüllü getmişdi.

Döyüş yoldaşları deyir ki, Pəhli müharibənin ilk günündən sonunadək kişi kimi döyüşdü, bir an da olsun qorxub çəkinmədi. Onun bir niyyəti vardı: Bağrının başında gəzdirdiyi müqəddəs Bayrağımızı Şuşada dalğalandırsın...

Pəhligilin döyüşçü hissəsi Şuşa-Laçın dəhlizini çox məharətlə tutmuşdu. Buna görə düşmənin əks hücumlarının qarşısı qətiyyətlə alınırdı. Eyni zamanda düşmən kəskin hücumlara məruz qalaraq özlərinin Şuşada olan əsgərlərinə kömək göstərmək imkanından məhrum olmuşdular.

Pəhlini hər zaman döyüş cəbhələrinin önündə görmək olardı. O, müharibənin ilk günündən cəbhənin Füzuli istiqamətində Xocavəndin, Füzulinin, Cəbrayılın, Şuşanın işğaldan azad olunmasında fəal iştirak etmişdi. Döyüş yoldaşları ilə birlikdə düşmənin xeyli hərbi texnikasını və canlı qüvvəsini məhv etmişdi. Pəhli noyabrın 8-də, müharibənin 43-cü günündə, möhtəşəm qələbəmizin bir addımlığında Şuşa uğrunda gedən ağır döyüşlərdə şəhid oldu. O, ölümündən sonra "Vətən uğrunda" , " Cəsur döyüşçü", Şuşanın, Füzulinin, Xocavəndin azad olunmasına görə medallarla təltif olunub.

Şəhid Əli Məmmədov 1998-ci ildə Atakişili kəndində doğulub. Həyatını hərbə bağlayan Əli Vətən müharibəsinə könüllü getmişdi. Göranboy, Ağcakənd, Murovdağ, Talışkənd və bir sıra yüksəkliklərin alınmasında fəal iştirak etməklə cəbhənin həmişə ön xəttində vuruşmuşdur.

O, igid bir döyüşçü kimi gecə əməliyyatlarında da xüsusilə fərqlənirdi. Bütün döyüş tapşırıqlarına daim yüksək məsuliyyətlə əməl edirdi.

Əsgər yoldaşları deyirlər ki, Əli Bayrağımızı həmişə üstündə gəzdirirdi. O,hər dəfə döyüşə başlayanda sanki nərə çəkirmiş kimi çox gur və ötkəm səslə deyirdi: "Biz gedirik! Düşmənin canını almağa,torpaqlarımızı azad etməyə gedirik!"

Murovdağ silsiləsində Ağuçuq istiqamətində "Uçuq" deyilən yerdə düşmənə arxadan hücum etmək üçün xüsusi döyüşçü qrupu yaradılmışdı. Məharətinə görə Əli də həmin qrupa daxil edilmişdi. Gərgin döyüşlər gedirdi. Qrup gözlənilmədən mühasirəyə düşdü.Əligil çox çətinliklə və məharətlə düşmən mühasirəsini yarıb yaralıları oradan çıxara bildilər. Əli sona qədər döyüşdü. O, ürəyinin üstündə gəzdirdiyi Bayrağı Şuşada ucaltmaq arzusunda idi. Lakin noyabrın 4-də şəhid olan əsgər yoldaşlarını atəş xəttindən çıxararkən özü də şəhid oldu. Əli ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Suqovuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub.

Kürdəmirin yetirdiyi şəhidlərdən olan Qoşqar Ömərov 1994-cü ildə Qarasu kəndində anadan olub. O, ötən il sentyabrın 21-də Vətənin çağırışına qoşularaq ordu sıralarına daxil olur. Sentyabrın 27-də Füzuli istiqamətində döyüşə başlayır. Döyüşlərdə xüsusi fəallığı və şücaəti ilə seçilən Qoşqar kəşfiyyat bölüyünə daxil edilir. O, bir sıra yüksəkliklər uğrunda döyüşlərdə iştirak etməklə yanaşı yaralı əsgər yoldaşlarını döyüş zonasından çıxarmaqda da xüsusi fədakarlıq göstərmişdir. Qoşqar noyabrın 4-də Şuşa ətrafında gedən döyüşlərdə, Daşaltı kəndində şəhid olub. O, ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", Füzulinin, Xocavəndin, Şuşanın azad olunmasına görə medallarla təltif olunub.

2001-ci ildə Şahsevən kəndində dünyaya gəlmiş Murad Yunusov da vətən uğrunda müharibədə göstərdiyi hünər və igidliyə görə əbədiyyətə qovuşdu. Zirehli hərbi texnikada topçu, atıcı olan Murad müharibə başlayanda hərbçi yoldaşları ilə birlikdə cəbhənin Füzuli bölgəsinə göndərilmişdir. O, Füzulinin, Horadizin, Cəbrayılın, Zəngilanın, Xocavəndin, Laçının işğaldan azad edilməsi uğrunda 40 gün döyüşmüş, noyabrın 4-də Laçının azad edilməsi ilə əlaqədar gedən döyüşlərdə şəhid olmuşdur. O, ölümündən sonra "Vətən uğrunda", Xocavəndin, Füzulinin, Cəbrayılın azad olunmasına görə medallarla təltif olunub.

1999-cu ildə Çöl-Ərəb kəndində dünyaya gələn Səid Bayramov müharibə başlayanda ölkənin səfərbərlik çağırışına cavab olaraq döyüş cəbhəsinə qardaşı Əli ilə birlikdə getmişdilər. Səid Füzuli istiqamətində, Əli isə Talış kəndi, Suqovuşan istiqamətində döyüşə başlamışdılar. Səid Xocavənd, Hadrut, Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan və Şuşa uğrunda döyüşürdü. O, noyabrın 2-də Şuşa ətrafında gedən döyüşlərdə şəhid oldu.

Səid Bayramov ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", Füzulinin, Xocavəndin, Şuşanın azad olunmasına görə medallarla təltif olunmuşdur.

...Bu yazıda ifadə olunan dərin hörmət və ehtiram hissi Vətən uğrunda canlarını qurban vermiş bütün şəhidlərimizə aiddir. Onların müqəddəs ruhları qarşısında baş əyirik!

Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, jurnalist Yaqut Bahadurqızının bu günlərdə çapdan çıxan "Ölümü ömür seçənlər" kitabı Vətən müharibəsində canlarını qurban vermiş Kürdəmirli şəhidlərə həsr olunub.

Tofiq Abdullayev,
Jurnalist